

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **S. D. V.**, zast. JUDr. Jířím Stránským, advokátem se sídlem Jandova 208/8, Praha 9, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2016, č. j. 10987/16/5100-41453-711484, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2017, č. j. 3 Af 39/2016 – 50, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše specifikovanému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 16. 7. 2015, č. j. 5073286/15/2008-80541-108868. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně nebylo podle § 179 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), vyhověno návrhu stěžovatele na vyloučení majetku z daňové exekuce vedené proti společnosti Amita Solutions s.r.o. v likvidaci, se sídlem Braunerova 563/7, Praha 8.

[2] Stěžovatel v samostatném přípisu požádal dne 6. 11. 2017 o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Svoji žádost odůvodnil tím, že je vlastníkem movitého zboží zajištěného v daňové exekuci. Napadený rozsudek městského soudu dospěl v tomto ohledu k nesprávnému závěru. Ekonomická situace stěžovatele se od doby podání správní žaloby nezměnila, jeho výdělkem je obchodní marže z prodeje obchodovaného zboží. Bude-li daňová exekuce provedena a zajištěné zboží bude zpeněženo, hrozí mu vznik škody ve výši 21.034 USD (zaplacená kupní cena) a ve výši očekávaného zisku z následného prodeje zboží. Přiznání odkladného účinku nezpůsobí podle stěžovatele újmu nikomu jinému a nebude ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel poukázal na to, že městský soud podané správní žalobě odkladný účinek usnesením přiznal.

[3] Žalovaný v podání ze dne 5. 12. 2017 vyjádřil nesouhlas s přiznáním odkladného účinku, neboť stěžovatel svými obecnými tvrzeními neprokázal existenci hrozící újmy. Přiznání

odkladného účinku kasační stížnosti nadto nebude mít přímý vliv na průběh daňové exekuce. Pouze správce daně je s odkazem na rozhodnutí o návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce oprávněn exekuci zcela nebo zčásti zastavit [§ 181 odst. 2 písm. d) daňového řádu], a to na návrh příjemce exekučního příkazu nebo z moci úřední. Dle § 181 odst. 1, věty první, daňového řádu, může dále správce daně daňovou exekuci na návrh dlužníka nebo z moci úřední částečně nebo zcela odložit, zejména šetří-li se skutečnosti rozhodné pro zastavení daňové exekuce, vyloučení předmětu exekuce ze soupisu věcí nebo podmínky pro posečkáání úhrady nedoplatku. Návrh na odklad daňové exekuce však nebyl správcí daně v posuzované věci doručen a správce daně z úřední povinnosti důvody pro takový postup neshledal. Žalovaný na podporu své argumentace odkazuje na usnesení městského soudu ze dne 8. 6. 2016, č. j. 10 Af 39/2016 – 32, které se týkalo případu s velmi obdobnými okolnostmi a v němž městský soud odkladný účinek žalobě nepřiznal.

[4] Dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku splněny dva předpoklady. Soud přiznává žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku dle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou splněny. Soud vycházel především ze skutečnosti, že stěžovateli nenahraditelná újma hrozí, neboť nelze vyloučit, že by důsledky plynoucí z toho, že by napadené rozhodnutí žalovaného bylo vykonáno a zajištěné zboží bylo v daňové exekuci zpeněženo, nešlo v budoucnu zhojit. Jedná se o závažnou a reálně hrozící újmu. Pokud by se ukázalo, že stěžovatel je jako třetí osoba skutečně vlastníkem daného zboží, a jeho majetek by byl mezitím v daňové exekuci prodán, došlo by k významnému zásahu do jeho vlastnického práva chráněného ústavněprávními předpisy. Soud zdůrazňuje, že otázka vyloučení majetku z exekuce (a s tím související otázka vlastnictví) bude teprve předmětem meritorního posouzení kasační stížnosti.

[6] Pokud jde o kritérium veřejného zájmu, vycházel Nejvyšší správní soud z toho, že žalovaný, u něž se předpokládá, že bude veřejný zájem hájit, ve svém vyjádření na jeho porušení nepoukázal. Ani Nejvyšší správní soud neshledal, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Z podkladů, které má soud k dispozici, dále nevyplývá, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bezprostředně hrozilo způsobením újmy jiným osobám ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

[7] K argumentaci žalovaného soud v první řadě podotýká, že stěžovatel uvedl dostatečně konkrétně, jaká újma mu hrozí v souvislosti s výkonem nebo s jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Soud však neměl k dispozici spisový materiál žalovaného, neboť ten mu dosud nebyl z jeho strany postoupen a nachází se u Generálního finančního ředitelství. Nejvyšší správní soud proto mohl vycházet toliko z obsahu spisu městského soudu a z tvrzení účastníků řízení.

[8] Soud nesdílí názor žalovaného, podle jehož mínění přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude mít přímý vliv na průběh daňové exekuce, neboť správce daně dosud svým rozhodnutím exekuci zčásti nebo zcela nezastavil, případně neodložil. Dle § 179 odst. 2, věty třetí, daňového řádu, „[p]o dobu řízení o návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce nelze majetek, který

pokračování

je předmětem návrhu, prodat; to neplatí, pokud se jedná o věc, která se rychle kazí.“ Městský soud přiznal žalobě odkladný účinek, a pozastavil tak právní účinky rozhodnutí žalovaného, kterým nebylo návrhu stěžovatele na vyloučení majetku s konečnou platností vyhověno. Nejvyšší správní soud nyní přiznává odkladný účinek i kasační stížnosti, žalovaný tedy nesmí zboží, o jehož vyloučení z exekuce se vede spor, do doby rozhodnutí o kasační stížnosti prodat. Lze také dodat, že stěžovatel není v dané věci dlužníkem či příjemcem exekučního příkazu, ale třetí osobou, která se domáhá vyloučení majetku z daňové exekuce, není proto oprávněn podat návrh na zastavení či odložení exekuce (srov. § 181 odst. 1 a 2 daňového řádu). Věc vedená před městským soudem pod sp. zn. 10 Af 39/2016, na kterou odkazoval ve svém vyjádření žalovaný, není předmětem přezkumu v tomto soudním řízení.

[9] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Přiznáním odkladného účinku se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku městského soudu.

[10] Závěrem je třeba zdůraznit, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není jakýmkoli způsobem ze strany Nejvyššího správního soudu předjíráno rozhodnutí o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu